

III.

Великият Петър не се задоволи само съ тая касапница що потопа властта му въ кръвъ. Той като затвори виновната си сестра подь вѣчень затворъ, царува самъ въ обширната държава, която при сичкитѣ сасипи на насилствено владѣние и на размирствата, се утвърди прѣди врѣме. Своятъ характеръ, който имаше съврѣменно твърдостта на злодѣяннето и това на управлението, не се забави да се открие въ всичкото си варварско своеволие отъ поведението си къмъ шрвата негова шпруга и негови чада.

«Императрицата Евдоксия Феодорова,» казва чиновникътъ на царьтъ, «шрва шпруга на Велики Петра, бѣше безъ противорѣчие, най несчастливата царица въ своето врѣме. Най отдалеченната история обема малко примѣри на едно подобно несчастье както нейното; отъ събиранието си съ царьтъ нейниятъ животъ, не бѣше освѣнь едно жрилище отъ трагически приключения.

«Тя се роди въ Москва на 8 Юния 1670. Баща ѝ, на име Феодоръ Авраамовичъ Лапукинъ, бѣше твърдъ богатъ и принадлежеше на най древното дворянство отъ голѣмото херцеговство на Новгородъ. Чрѣвъ своята хубость, тя се одостои отъ прѣпочтението на царьтъ отъ много други съ стотинъ млади и благородни дѣвойки които бѣхъ прѣдложени и прѣдставяни на царьтъ, когото съвѣтътъ бѣше рѣшилъ вѣки за благосклонно да се ужени.

«Въ това врѣме такжвъ бѣше обичаятъ въ Руссия; щомъ царьтъ стигнаше на возрастъ за женение, най добритѣ дѣвойки отъ държавата се събирахъ въ голѣмата зала на Московскиятъ палатъ. Стопанитѣ отъ благороднитѣ фамилии го имахъ за честь да испратжтъ, отъ сичкитѣ провинци, своитѣ дъщери въ Москва, за да може царьтъ, като ги изгледа сичкитѣ, да избере тѣзи която му се понарави повече. Въ такова едно подобно събрание бѣше когьто царьтъ, Великий Петъръ, като изреди и изгледа сичкитѣ многочисленни Руски благородни дѣвойки, се провжзгласи съ